

Sophie
KINSELLA

La cumpărături
de Crăciun

Traducere din limba engleză
și note de Vali Florescu

POLIROM
2019

Sinceră să fiu, cuvîntul *sprygge* mi-a ieșit pur și simplu pe gură, fără voia mea. Însă acum, că l-am și notat, arată chiar bine.

— Și ce înseamnă? întrebă o altă femeie.

— Dacă nu știi norvegiană, e destul de greu de înțeles, zic încercînd să cîștig timp. Dar în mare e... ceva optimist. Ceva care-ți dă un sentiment de fericire fără margini, de bucurie plenară, un sentiment foarte complex. Mai intens decît *hygge*. Cum ar fi... *hygge* la puterea turbo.

— *Hygge* la puterea turbo? repetă sceptic Blondina cea rea.

— Da, zic sfidătoare. E sentimentul de euforie și ușurare pe care-l ai atunci cînd ceva care părea că a luat-o complet razna iese pînă la urmă bine. *Asta-i* sentimentul.

— Cunosc acest sentiment! zice bruneta.

— Poftim! îi zîmbesc radioasă. Imaginați-vă că sunteți pe cale să pierdeți trenul și sînteți panicată la maxim, dar pe urmă alergați pe peron și îl prindeți în ultima clipă. Și, cînd stați așa, gîfîind, senzația care vi se răspîndește în tot corpul este *sprygge*.

— Nu știam că există un cuvînt pentru asta, zice a treia femeie curioasă. Limbajul e *atît* de interesant.

— Exact! îi zîmbesc iar. Și toate aceste produse, atent concepute, însoțesc acest sentiment minunat, adaug arătînd spre masă. Lumînările parfumate te calmează... pătura te asigură că acum totul e OK... iar ciocolatele spun: „Bravo ție, ai reușit, meriți să te răsfeți!”.

Blondina cea rea încă mă cîntărește din ochi cu un aer superior, însă amicele ei par destul de captivate.

— Eu am să iau o lumînare, zice bruneta.

— Eu niște ciocolate, zice și a treia femeie. Cred că merităm un mic răsfăț, nu?

— Mă rog, eu poate iau o pătură, zice Blondina cea rea fără tragere de inimă.

Spre uluirea mea, toate cele trei femei încep să-și aleagă diverse obiecte de pe masă și să le privească mai atent. Ia uite, faza cu *sprygge* a avut efect!

Cînd mă răsucesc pe călcîie, le văd pe Suze și pe Irene privindu-mă din colțul opus al prăvăliei și le răspund cu un zîmbet larg.

— Vă las să vă mai uitați, le spun femeilor. Mă anunțați dumneavoastră dacă aveți nevoie de ajutorul meu.

Pornesc spre Suze și Irene, zicînd din buze „Rezultat!” și ridic discret pumnul, a victorie.

— Uau, Bex, zice Suze cînd ajung lîngă ea. Foarte bine suna tot ce-ai spus!

— Foarte interesant, draga mea, spune și Irene admirativ.

— Uite cîte cumpără! adaugă Suze în șoaptă. Bex, de unde știi atît de multe despre *sprygge*?

Deschid gura să-i spun că le-am inventat – apoi tac. Tocmai am zărit o margine de geacă de piele intrînd în magazin.

Oare e... Da. El e. Craig. Doamne. Nu-l așteptam înapoi atît de repede. Adică, nu-l așteptam. Eu doar... În orice caz. E aici. Mă trezesc că-mi dau părul pe spate și mă rezem dezinvoltă de teighea, cu o privire cît pot de cool.

— Ce faci, Bex? zice Suze mirată și se întoarce în direcția privirii mele. A. A!

Se răsucește rapid pe călcîie să mă privească și zice „A” pe un cu totul alt ton. Privirea îi coboară fără grabă de la părul meu cu șuvițe albastre la botinele îndrăznețe.

— A, zice pentru a patra oară, cu subînțeles adînc. *Aaa*.

Pe bune-acum. Chiar nu poate înceta să zică întruna „A”?

— Ce-i? zic, încercînd să nu par stresată.

— Azi ești rockeriță, nu-i așa?

Suze mă fixează cu reproș.

— Mă *întrebam* eu ce-i cu tine.

— *Rockeriță?*

Încerc să-mi iau un ton mirat.

— Pe bune, Suze. Sînt îmbrăcată... vezi și tu. În stilul meu obișnuit.

— Obișnuit? pufnește Suze în rîs. La tine astea sînt ghetete obișnuite? Și șuvița albastră, la fel?

Coboară glasul.

— Vrei să fii cool pentru zeul rockului.

— Ba nu! răspund în șoaptă, furioasă. Și oricum, și tu la fel! adaug cînd o văd pe Suze scoțîndu-și grăbită elasticul și netezindu-și părul. Și șșș! Vine! A, bună, zic jemanfișistă cînd Craig ajunge lîngă noi. Cum a fost la Varșovia? Ce face trupa Blink Rage? Cum a fost clubul?

— Mișto, zice Craig cu vocea lui tărăgănată și răgușită. Trebuia să vii și tu, Becky.

— La Varșovia? zice Suze. Nu știam că pleci la Varșovia. Tu de unde știai, Bex?

— Becky și cu mine ne-am întîlnit din întîmplare la gară, alaltăieri seară, zice Craig relaxat.

— *Serios?* face Suze ridicînd imediat din sprîncene. Ca să vezi.

— Casa e de vis, zice Craig pironindu-și ochii negri asupra ei. A venit jacuzzi-ul. Nu-ți mai vine să ieși din el.

— A, spune Suze făcîndu-se ușor trandafirie. Mă bucur că-ți place.

— La nebunie, zice el apăsător. La nebunie.

Apoi mă fixează iar cu privirea aia a lui intensă și întunecată.

— Auzi, Becky, ar trebui să bem ceva odată împreună. Să dăm pe gît niște tequila!

— A, da! zic și înghit în sec, încercînd să-mi iau un ton relaxat. Da! Niște tequila! Absolut.

— Ne vedem la Lamb and Flag? Și pe urmă vedem noi. Adu-l și pe soțul tău, adaugă în treacăt. Mi-ar plăcea să-l cunosc. Ești liberă diseară?

— Păi, da, zic ușor fisticită. Mă rog, trebuie să văd cine poate sta cu copilul...

— Stau eu, dacă vrei, zice Suze aruncîndu-mi o privire batjocoritoare. O iau pe Minnie cînd vin să iau statuile. Tu du-te și distrează-te.

— Super.

Ochii lui Craig se încrețesc într-un surîs.

— Să zicem pe la... șapte?

— Perfect!

— Ne vedem diseară, Becky.

Îmi pune o mîină pe braț și mi-o strînge ușor, după care privirea lui coboară.

— Mișto botine, adaugă făcîndu-mi cu ochiul.

Și iese cu pași sălțați din magazin. În timp ce-l urmăresc cu privirea, îmi dau brusc seama că-mi țin respirația. Și sînt destul de sigură că și Suze la fel.

— O, *Doamne*, zice Suze imediat ce ușa se închide în urma lui și se întoarce cu fața spre mine. Ce-a fost asta?

— Ce vrei să spui? răspund defensiv.

— *Asta!* zice și își răsucește mîinile în aer. Toate privirile alea ațîțătoare!

— Spui prostii! Ce priviri ațîțătoare?

— Cum ce priviri? Te-ai topit toată cînd s-a uitat la tine.

— Și tu la fel, îi răspund, iar Suze pare un pic rușinată.

— OK, poate că ai dreptate, un picuț, recunoaște. Dar asta nu contează, fiindcă nu eu îl interesez. Nu mie îmi dă întâlnire la cârciumă.

— Nu e nici o *întâlnire*.

Îmi dau ochii peste cap cu superioritate.

— Și nu e interesat de mine.

— Și-atunci de ce ți-a pus o mână pe braț? întreabă Suze. A existat clar tensiune sexuală între voi. Am văzut-o.

Fără voia mea, mă trece un mic val de mândrie. Și *nu* fiindcă m-ar interesa Craig. Sigur că nu. Doar că, dacă fostul tău iubit de pe timpuri, care atunci nu arăta cine știe ce, se transformă pe neașteptate într-un zeu rock, e destul de flatant dacă el încă... înțelegeți.

Adică, e ceva firesc.

— I-ai spus lui Luke despre Craig? întreabă Suze.

— Păi...

Tac gânditoare. Adevărul e că nu i-am spus. E ciudat. De ce nu i-am spus?

Îmi storc mintea, încercînd să pricep. Cred că pur și simplu n-a venit vorba. Dar nu e nimic *illegal* în asta. Nu *ascund* nimic. Doar că sîntem doi oameni ocupați și nu ne spunem chiar toate nimicurile în fiecare zi.

Dar dacă-i spun asta lui Suze, o să sară de trei metri. O să creadă că „îi ascund chestii lui Luke“. Adică e normal, e ultrasensibilă și nu e vina ei. A avut probleme cu Tarkie și adevărul e că *i-a ascuns* unele lucruri. (Și mie. Și tuturor.) Dar situația de-acum e cu totul alta.

— Sigur că i-am spus lui Luke! zic încrucișîndu-mi degetele la spate. S-a amuzat la culme. Am și glumit pe tema asta.

— A.

Suze pare prinsă pe picior greșit.

— A, bine.

E pe jumătate adevărat, îmi zic, fiindcă *am să-i spun* lui Luke. În seara asta, în clipa în care-l zăresc, am să-i spun despre Craig, o să rîdem și totul o să fie bine.

— Păi, sper să vă simțiți bine diseară, spune Suze ridicîndu-și bărbia. Distracție plăcută.

— Suze, vrei să vii și tu la cîrciumă? zic grăbită. Sînt sigură că te invita și pe tine, dacă știa că vrei.

— A, nu! exclamă Suze pe un ton demn. E prietenul tău. De ce-aș veni și eu? Să-mi spui dacă vă încheiați seara în jacuzzi, adaugă cu aceeași privire sarcastică. Să nu uiți să-ți iei și costumul de baie.